

ACZÉL Géza

(szino)líra

torzósztár

áramfejlesztő

kisiskolás dolog lenne most a különböző hipotézisekhez visszamenni honnan jön a vers ihlete amikor vénséged küszöbén megostromol a semmi aztán hogy végül sarokba szorítod magadat felmondod a hihető leckét valamiféle dallamokat s kikerülhetetlen ritmust termel az élő anyag különben az illúziókat már régen el is hagynád mivel mindig is zavart az a végtelen hullámvás a kiválasztottság gögje és az értelmetlen irkálgatások között miközben legfeljebb annyi történt hogy a ceruza helyébe több áttétellel az elektronikus masina civilizációja költözött s új zenéje támadt a klaviatúrán a kopogásnak de hogy a külső változások ellenére mint egy áramfejlesztő mi generálja az önfelmutatást te sem érted és főleg nem érti más ki esendő szövegeidbe olykor beletalál elmélázva hol döccen a poétikai rend és e kaotikus forrongásban mi nincsen megírva hogyan érhetne magasabb távlatokba a líra csak hát a szerencsétlen költő saját zsigereiből van tetemre híva s ha mázol szobafestőknek az epigonja kiknek megbecsülve persze a mesterséget a vizuális mélységre nincsen gondja hogy valamilyen módon a feleslegességét megszenvedje

áramlat

amikor hajdanán a tudományba kicsit belenéztem és igyekeztem a művészetet megérteni mint egészet némi vizuális sóvárgással érkező a gyerekkorból viszont botfüllel nagyon talán csak a versírás érzelmileg túlfűtött rigmusai maradhattak a képzeletbeli asztalon szóval ezeket a kis adottságokat összenézve mivel azért előbb-utóbb a trialát is kikopogtam az egyre divatosabbá váló gépzenére s a modern képzőművészetből is kaptam oldaláról váratlan segítséget kilépve az erősen kötődő hazai körből pedig lassacska lazult bennem a szűkre szabott családi érdem mivel akkor sikerült erősebbeket írni amikor semmit sem értett belőle a környék olykor pedig kezdtem magam hitegetni ha nagyra nőnék föltétlen az intellektuális vonalon haladok mikor is átmosnak a különféle irodalmi áramlatok a strukturalizmustól a szemiotikán át akár a dekonig aztán ráébredsz e különös versenyfutásban az iram idővel fellazít elvont ketrecében az élmény idegen dimenziókban kereng s bár nem kívánod vissza a zsúfolt érzelmeket jobban érdekelnek a szubjektív képletek elámulva mennyire messziről tapogadják nagy tudósok a versek lényegét